

Forfatter: Arrebo, Anders

Titel: Udrag fra Hexaëmeron. Tredie Dag

Citation: Arrebo, Anders: "Hexaëmeron. Lejlighedsdigte. Breve. Udg. af Vagn Lundgaard Simonsen. 1965", i Arrebo, Anders: *Hexaëmeron. Lejlighedsdigte. Breve. Udg. af Vagn Lundgaard Simonsen. 1965*, udg. af VAGN LUNDGAARD SIMONSEN ; Jørgen Glahder , Munksgaard, 1965-83., s. 150. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-arrebo01val-shoot-idm140030265517216/facsimile.pdf> (tilgået 23. april 2024)

Anvendt udgave: Hexaëmeron. Lejlighedsdigte. Breve. Udg. af Vagn Lundgaard Simonsen. 1965

Med farfven tuusend fold er alle Mesters Mester:

Dog i den Roosen-lund oc i de grønne dale,
Atskillig stilk oc qvist med farfven meere prale.

Med saadan planters pract, fordrefflig farfver høje,

Oc deres dyre fruct, lood Gud sig ej fornøje:

Men haer oc underjords stig kraft i rooden planter,

At mærdisk Pestilents blir ofte der ved ganted,

Den blanke Vater-soot, Podagr maac derfor bucke,

Oc mangel *Feber* heed sin onde brynde slucke.

Oc hvo i tvilfs-maal staaer, at Urter somme tiide,

Jn *Charon* (*n*) skadet haer fuld mange goode hviide:

Hans Ferre ligge maac, naar hand vil gierne segle,

Platonis røged vraa, (*n*) for gæster tuit oc foile?

I vuggen mangt et barn sin brudeseng maatt' hafve,

Af Verden mørk oc trang, oc strax her ned i grafve,

Om Jordens Apoteck ders alder ej forlængde,

Oc Gud med kraften stoor den ringe rood besprengde.

Een sød *viols*-luct, en *Balsam* eller roose,

Kand den som Daaned er, i mark oc vilden moose,

Forqvægne hiertelig, oc væcke som af døde.

Dog her i priisen bær med sine stilke røde

Syngadi blomster hviid, i luct foruden liige,

Den røgels' allerbedst udi Maleiske Rige.

[127] Oc er de blomsters art vel selsom at begrunde,

Thi de alleene grooc, i mørke natte-stunde:

Saa snart den aften tiid i hafvet Soolen bryder,

Saa brat *Syngadi* træ sin liflig blomster skyder:

Men aarle morgen Lius naar Sool skin ofver Skofve,

Affalde daglig dags, (*p*) oc ligg' i tycke haabe

Thi kaldes det end oc et træ som er bedrøfved, (*q*)

Oc *Parisatico* (*r*) som blef sin Daatter røfved.

Thi *Parisatico* een deilig Datter Aatte,

Som Soolen friede til, (*s*) oc hendes gunst formaatte,

Men slog dog hal' i Vand, der hun var kænked ilde,

Hvorfor den skønne Brud ej trøst annamme vilde,

(m) Den Pœtiske Ferremand, som altid fligig fører Baal fra Liævet til Døden.
(n) Grafven.

(p) Det heede Aar igennem, thi dette træ blomstrer altid.

(q) *Arbor tristis*, (*r*): En *Edelmand*.
(s) Dette er *partus* tald. Men ellers maas det være enten en forborgen Uæghed mellem Soolen oc dette Træ: eller Stilke-Saifere saa tynd, at Soolen den strax forærrer.